

18 October

51

C. 120466
CAW/I, TA.12.

66n

LUITGEBOENT

DIENSTGEHEIM

Vergadering Stichting
"Door de Eeuwen Trouw"

Ik heb de eer Uwe Excellentie hiernaevens aan te bieden een verslag van de op 9 October j.l. te Amsterdam door de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" gehouden openbare vergadering, naar de inhoud waarvan ter bekorting verwezen moge worden.

Met betrekking tot de mededelingen van WAIRATA en Prof. ZUIDEMA over communisme in de woonoorden der Ambonnesen zij opgemerkt, dat deze aangelegenheid mijn volle aandacht heeft. Tot dusverre bestaat in het algemeen evenwel de indruk, dat Ambonnesse leiders en de met hen samenwerkende Stichting "Door de Eeuwen Trouw" het gevaar van communistische infiltratie in de woonoorden trachten uit te buiten om bij hun critiek op het beleid der Nederlandse Regering aan publieke belangstelling te winnen. Deze belangstelling vertoont sedert enkele maanden een dalende lijn.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

19/10
Mr H.W. Felderhof

AAN:

Zijne Excellentie de Minister President,
Zijne Excellentie de Vice-Minister President
Minister zonder Portefeuille,
Zijne Excellentie de Minister v. Binnenlandse Zaken,
Zijne Excellentie de Minister v. Buitenlandse Zaken,
Zijne Excellentie de Minister v. Justitie,
Zijne Excellentie de Minister v. Uniezaken en
Overzeese Rijkdelen,

te
's-GR A V E R H A G E.

DIENSTGEHEIM

Verslag van de openbare vergadering welke op 9 October 1951 door de afdeling Amsterdam van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" in de grote zaal van Krasnapolsky onder het motto: "Ambon in de Branding" te Amsterdam werd gehouden.

Deze vergadering, welke werd bijgewoond door ongeveer 700 personen, werd geleid door de voorzitter der Afdeling Amsterdam de heer J. HEEMSKERK.

In zijn kort openingswoord werd door de voorzitter o.a. opgemerkt, dat de "stichting" door een aantal publicaties in de pers de laatste maanden in moeilijkheden is gekomen. Maar - aldus de voorzitter - ondanks dit gaan we gewoon door. We zijn wel geslagen, maar niet verslagen.

Ons doel is en blijft:

- a. uiteindelijk zelfbeschikkingsrecht voor de Zuid Molukken; en
- b. hulp voor de 12 tot 13.000 Ambonnezen in de kampen.

De kleding van de regering voor deze Ambonnezen in de kampen is ten enenmale onvoldoende geweest.

Vervolgens werd het woord verleend aan de heer WAIRATA van het Bureau Zuid Molukken te Den Haag.

Deze wees er nogmaals uitvoerig op, dat de UNCI en de Nederlandse Regering de Ambonnezen als het ware in de steek hebben gelaten. Toch blijven de Ambonnezen hopen, dat het "recht" zal zegevieren over de macht, de Ambonnezen hun vrijheid zullen herkrijgen en het Javaanse - Indonesisch - imperialisme zal worden verslagen.

Nederland en de UNCI verklaren hun handen in onschuld te wassen, doch daarmee pleegden zij verraad aan de democratische beginselen. Waarom - zo vroeg spreker - mogen de Zuid-Koreanen wel zelfbeschikkingsrecht hebben en de Zuid Molukken niet?

Hierna volgden felle aanvallen op SOEKARNO en de "Christen" LEIMENA. Deze had in een vraaggesprek met studenten openlijk toegegeven, dat zelfs al berustte de R.M.S. op de volkswil, hij toch deze republiek zou willen liquideren.

Maar de Molukkers - aldus vervolgde spreker - vechten door. Volgens persberichten is SOEMOKIL reeds vijfmaal gevlucht, maar men heeft hem nog niet te pakken kunnen krijgen.

Hier in Nederland zullen wij blijven doorvechten voor onze onafhankelijkheid. Wij blijven er op hopen hier in Nederland uiteindelijk de ogen van het Nederlandse volk te openen. Moet straks soms - aldus vroeg spreker - de K.P.M. de troepen van Djocjakarta ook naar Nieuw Guinea brengen?

Ondanks alles blijven wij geloven in het Nederlandse volk. De houding van de Nederlandse Regering wordt voor een groot deel bepaald door de belangen van het Nederlandse kapitaal.

Als de Ambonnezen in de APRI waren opgenomen, hadden ze overal de orde en rust kunnen herstellen. Dan was het Nederlandse kapitaal in Indonesië veilig geweest.....

Dit inzicht begint thans bij de Ambonnezen baan te breken. Pas op - aldus waarschuwde spreker - dat wij de Nederlandse Regering en het Nederlandse volk niet uitsluitend gaan zien als de representanten van het Nederlandse kapitaal. Hiermede zoudt gij ons Ambonnezen jagen in de armen van de communisten, daar deze dan nog de enige verdedigers zouden blijken te zijn van de rechten van de kleine volken. Het communisme in de kampen is tot nu toe klein, maar helaas het groeit.

Wij hebben - aldus besloot spreker zijn betoog - Uw politieke steun nodig. Daarom moeten wij U raden straks te stemmen op die politieke partijen, die iets voor Ambon over hebben. Het is nodig, dat gij Uw politieke partijen beïnvloedt. Zet Uw belangstelling om in daden. Zonder deze - Uwe - steun kunnen wij niets meer bereiken. Alleen de Nederlandse Regering is in staat de R.M.S. te redden om haar in de belangstelling van de UNO te brengen en aan te bevelen. Daarop en op God is onze hoop gevestigd.

Over het gehele betoog van de heer WAIRATA lag een weemoedige - pessimistische - waas. Het geheel gaf de indruk van een man zonder veel hoop, iemand die strijdt voor een reeds verloren zaak.

Vervolgens werd het woord verleend aan Prof. Dr S.U. ZUIDEMA. Deze noemde zijn betoog "Het sprookje". Hij begon met uiteen te zetten, hoe hij aan deze titel kwam. Deze had hij n.l. van de Groene Amsterdammer, het blad van de saloncommunisten.

Zijn eerste sprookje was dat van "de wet".

Er was eens een wet. Een wet op de soevereiniteitsoverdracht. Een wet, die de Nederlandse Regering verplichtte te waken over het zelfbeschikkingsrecht van de kleine volken. Maar deed die regering dat? Neen.

Of de Nederlandse rechter nu al zei, dat in de wet op de soevereiniteitsoverdracht opgesloten lag het erkennen van de R.M.S., de Nederlandse Regering erkende eenvoudig deze republiek niet. Wel nee - het is de olie, ziet U. Die is veel belangrijker dan de hele R.M.S. Voor die olie doe je heel wat. Zelfs de Labourregering doet daar wat voor (algemeen gelach).....

De wet was maar een sprookje en sprookjes zijn nu eenmaal sprookjes en geen waarheid.

Maar de mannen en vrouwen in de kampen, dat is geen sprookje, dat is harde werkelijkheid.

Als tweede sprookje noemde spreker "het mondiale geweten". Dat is toch wel zo gewichtig. Daar doen we tegenwoordig alles voor. We sturen er zelfs jongens voor naar Korea. Die kweken daar goodwill voor Nederland. Tja, dat is zeer belangrijk. Dat deden tien jaar geleden Helfrich en de Marine ook. Erg belangrijk. Maar..... een paar jaar later.....met al die goodwill, weg Ned. Indië. Nu kweken onze jongens weer goodwill in Korea, maarin San Franciscoweg schadevergoeding van Japan.

Het derde sprookje noemde spreker "de Nederlands-Indonesische Unie met zijn fraaie garanties. Uniehof en UNCI bij rechtsgeschillen". Maar de Nederlandse Regering kent geen rechtsgeschillen. Zij kent eenvoudig de R.M.S. niet. Dus konden er ook geen geschillen over deze republiek zijn. Ons eigen nationaal geweten is niet belangrijk meer. Als het wereldgeweten ons maar niet aanklaagt.

Geen sprookje is, dat SOEPOMO komt. Hij komt praten over de opheffing van die Unie. Dan komt ook de wet op de soevereiniteits-overdracht weer ter sprake. Maar dan zal er ook wel niet veel meer gebeuren. Wij hebben immers geen hart meer voor minderheden. Alleen de Stichting, die aanvaardt geen rechtskrenking. Die zal blijven bestaan in de vorm van het lastige geweten van Nederland. Er is maar één keuze - aldus besloot spreker zijn betoog -. De communisten infiltreren al in de kampen. Het gaat nog slechts om de vraag: wie zal als advocaat voor de Ambonnezen in de kampen optreden? De communisten of wij?

Na een korte pauze werd het woord verleend aan de voorzitter van de Stichting, de heer H.COENRADI.

Deze ving zijn betoog aan met het uitspreken van de klacht over de verminderde interesse voor de zaak van Ambon en de Zuid Molukken. Het is nog maar één jaar geleden - aldus spreker - dat wij samen in spanning zaten over de krijgsverrichtingen op Ambon en nu reeds begrijpt de pers er niets meer van. Nu reeds beklagt menig blad het arme Nederland, dat al het geld voor die lastige Ambonnezen moet opbrengen. Vergeten is reeds nu, dat het de schuld van de Nederlandse Regering is, dat de Ambonnezen nu hier zijn. Had men hen in de zomer van 1950 gerepatrieerd naar Ambon, dan zou er nooit een Ambonnees kamp in Nederland nodig zijn geweest.

Het enige wat we thans nog horen is over de moeilijkheden in de kampen. Telkens weer rellen en incidenten, waarvan de Ambonnezen dan steeds prompt de schuld krijgen, ook al verklaren de burgemeesters, dat de bevolking ook schuld heeft. Maarseveen grijpt iedere gelegenheid aan om de Ambonnezen te intimideren. En de Nederlandse Regering wil of kan nog maar steeds niet begrijpen, dat deze Ambonnezen heel andere lieden zijn dan wij Nederlanders. Daarom komen er steeds weer domme maatregelen gevolgd door steeds weer nieuwe conflicten.

De pers lanceert nu berichten als zouden de Ambonnezen een vrije gemeenschap binnen het kader van de R.I. accepteren. Dit is echter niet juist. Slechts een kleine groep wil dat. Dit noemde spreker tendentieuze berichtgeving. Ook wordt er gehetzt tegen de stichting. Deze zou de Ambonnezen een bepaalde politiek opdringen. Ook dit is niet waar. De Ambonnezen bepalen zelf wie er helpt, hoe zij geholpen willen worden en welke hulp zij kunnen en mogen aanvragen.

Op het ogenblik heeft de Nederlandse Regering weer een nieuwe streek uitgedacht om de Ambonnezen dwars te zitten. Dat is de wet "houdende nadere bepalingen op de nationaliteit en het ingezetenschap". Deze wet is de Tweede Kamer al gepasseerd. Als deze wet ook door de Eerste Kamer wordt aangenomen, krijgt de regering het recht de Ambonnezen over de grens te zetten of te interneren. Dit noemde spreker een volkomen miskennis van het Unierecht.

De Stichting - aldus vervolgde spreker - wil attenderen op het onrecht "op Ambon".

Zij wil niet zijn:

- a. een politieke groepering;
- b. een zgn. buitenparlementaire oppositie-groep.

Ieder van ons moet binnen zijn eigen partij doen wat hij kan voor Ambon en de Ambonnezen. De Nederlandse Regering heeft tot nu toe nimmer iets voor Ambon gedaan.

Op een enkel telegram van Drees na, op 3 October 1950. De Nederlandse Regering kent alleen vrees en dat is nog nimmer een goede politiek gebleken.

Nu er weer verkiezingen voor de deur staan komt er weer een periode van verhoogde politieke activiteit. Nu is er weer werk te doen. We moeten aanpakken.

Een ereraad - aldus besloot deze spreker zijn betoog - heeft de Stichting vrijgesproken van alle laster. Ons financieel beleid was in orde en we hebben het recht aan onze kant. We moeten stand houden tot de laatste man in de strijd tegen het politiek opportunisme. Voor herstel van het geschonden recht.

De toegang tot deze bijeenkomst was vrij. Voor het bestrijden van de kosten der bijeenkomst, welke op ongeveer f.400.- kunnen worden gesteld, werd gedurende de bijeenkomst een collecte gehouden, welke, zoals bij het einde van de pauze werd medegedeeld, een bedrag

van f.280.- zou hebben opgebracht. Daar dit niet voldoende was om de kosten te bestrijden, werd na het beëindigen van de vergadering nogmaals een collecte gehouden. Ook met de opbrengst van deze collecte, welke zeer gering was, zullen de kosten van f.400.- van deze avond niet kunnen worden bestreden.

15-10-1951.